

An Ashkenazi Doing *Birkat Kohanim* in a Sephardi *Minyan* in *Chutz La'Aretz*

I am an Ashkenazi kohen who lives in chutz la'aretz. I often daven at a Sephardi minyan, where they do *Birkat Kohanim* every day. Should I do it with them?

4. שו"ת חתם סופר חלק א (או"ח) סי' כג

ונראה לי טעם פשוט דנשיאת כפים כתיב בקרא אחר עבודה, וכדילפינן ריש פרק ב' דמגילה מדכתיב "וירד מעשות החטאת ויברך את העם", ותפלה במקום עבודה, ואין ספק כשאין עבודה רצויה והיא פגול, חס וחלילה, גם ברכת כהנים לא תחול על המתברכים או, והיות בעוונותינו הרבים כל ימות החול טרודים על המחיה והכלכלה ורוב התפלות בלי כוונה וטרדה מרובה, ותפלה בלא כוונה כקרבן שאינו רצוי, על כן מברכים ביום טוב שהעולם פנויים ומכוונים בתפלתם

5. ערוך השולחן אורח חיים סי' קכ סעי' סד

והנה ודאי אין שום טעם נכון למנהגינו לבטל מצות עשה דברכת כהנים כל השנה כולה, וכתבו דמנהג גרוע הוא, אבל מה נעשה וכאלו בת קול יצא שלא להניח לנו לישא כפים בכל השנה כולה. ומקובלני ששני גדולי הדור בדורות שלפנינו, כל אחד במקומו, רצה להנהיג נשיאת כפים בכל יום, וכשהגבילו יום המוגבל לזה נתבלבל הענין ולא עלה להם, ואמרו שרואים כי מן השמים נגזרה כן

6. שו"ת דברי יציב חלק או"ח סימן רמח

וביותר יש לומר דהנהגים שלא להפטיר נהגו רק לעצמם, ומעיקרא לא הוקבע מנהגם על כי האי גוונא כשיבואו למקום שנהגו אחרת, וזה שייך רק במנהגים, לא בדבר הנוגע לדינא. ואדרבא בנידון דידן נראה שאותו ספרדי היה מחויב לקרות ההפטרה ולברך אחר שקראוהו לתורה, וכמנהג בית הכנסת, דאי לא יקרא, הוי בגדר "לא תתגודדו", והוי פרהסיא יותר ממה שכתבו לגבי תפילין בחול המועד בבית הכנסת אחת ... דהכא אושא מילתא טפי לשנות המנהג, שהעולה שלישי בתענית ציבור במנחה מפטיר בברכותיה ודו"ק. ושפיר עבד שאמר ההפטרה עם ברכותיה להוציא את ציבור האשכנזים למנהגם.

1. שו"ת אגרות משה אורח חיים ח"ב סי' כג

והתפלה בלחש יכול לומר כנוסח שרגל בו כיון שהוא בלחש, ולא שייך בזה איסור השינוי מפני המחלוקת שתנן בפסחים דף נ', ואף שאומרים בשתי נוסחאות, נחשב זה תפלה בצבור כיון שמתפללים ביחד. ופסוקי דזמרא וברכות קריאת שמע, שרשאי לאומרם גם בקול רם הנשמע לאחרים הסמוכים אצלו, יש להסתפק אם רשאי לאומרם כנוסח שרגל בלחש שלא כהצבור, דיש לומר דהרי הוי זה כבצנעא שליכא איסור, דהא אכל רבה בר בר חנה חלב דאייתרא אף שהיה אסור בפרהסיא, עיין ברא"ש שם /פסחים/ דף נ"א, ויש לומר שאסור אף בלחש, משום שמא ישכח מלומר בלחש, כיון שדברים אלו רגילין לומר בקול הנשמע, ודמי קצת למלאכה, שהבא במקום שעושים למקום שאין עושים, אסור בישוב אפילו בצנעא

2. בית יוסף אורח חיים סי' קכח

כתב האגור (סי' קעו) שנשאל מהר"י מולין (שו"ת מהרי"ל החדשות סי' כא): "למה אין הכהנים נושאים כפיהם בכל יום מאחר שהוא מצות עשה? והשיב: מפני שמנהג הכהנים לטבול קודם, כמו שכתוב בהגהות מיימוניות, ובכל יום קשה להם לטבול בחורף, ולכן עלה המנהג דוקא ביום טוב; וגם מטעם ביטול מלאכה וכשהכהן אינו נקרא אינו עובר" עד כאן לשונו. דחק עצמו לקיים מנהג מקומו ואינו מספיק, כי מה שכתב מפני שנוהגים לטבול קודם, האי הומרא דאתי לידי קולא היא ותלי תניא בדלא תניא, שהרי טבילה לנשיאת כפים לא הוזכרה בתלמוד, ואם הם נהגו להחמיר ולטבול, למה יבטלו בשביל כך שלש עשה בכל יום, ואף על פי שאינו עובר אלא אם כן נקרא, מכל מקום מוטב להם שיקיימו שלש עשה בכל יום ולא יטבולו כיון שאינם מחוייבים, משיטבלו ועל ידי כן יניחו מלקיים שלש עשה בכל יום. וייושר כהם של בני ארץ ישראל וכל מלכות מצרים שנושאים כפיהם בכל יום ואינם טובלים לנשיאת כפים.

3. רמ"א אורח חיים סי' קכח סעי' מד

נהגו בכל מדינות אלו שאין נושאים כפים אלא ביום טוב, משום שאז שרויים בשמחת יו"ט, וטוב לב הוא יברך; מה שאין כן בשאר ימים, אפילו בשבתות השנה, שטרודים בהרהורים על מהייתם ועל ביטול מלאכתם; ואפילו ביום טוב אין נושאים כפים אלא בתפלת מוסף, שיוצאים אז מבית הכנסת וישמחו בשמחת יום טוב (דברי עצמו).